

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și strălăutate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O chestie actuală.

(L) O apucătură veche a tuturor guvernelor ungurești este, ca unde poate, să se folosească și de Români pentru a lemonstra că eată, ei nu sînt potrivnici ideii de stat național maghiar, ci lin contră, servesc cu plăcere guvernul, care se inspiră de această „idee”. Ast-el se explică cum a ajuns între „excepențe” d'al de Gál Józsi și Szerb Gyuri, um au ajuns la preț până și niște se-ături ca Moldovân Gergely și Alexits György.

După toate semnele, guvernul unguresc, mai ales acum, în prejma mileniului, ține să demonstreze, că „numai o mână de agitatori” strică armonia între „națiunile conlocuitoare” din patrie; ncolo toată suflarea se bucură de s-ărea mare.

Îndeosebi comitatelor le este reser-at rolul să manifesteze această bucurie. Și cum viețua constituțională în statul ingar de mult este viciată, ear' voința alegătorilor de naționalitate nemaghiară ie mai putendu-se exprima, nu încape îndeală, că o s-ă ne pomenim cu comi-ate, în cari — ca prin Slovacime și Ardeal — nu-i suflet de Ungur, ci toți ipă sub povara nedreptăților guvernelor maghiare, o s-ă se voteze în congre-gațiuni încredere guvernului, pentru mileniu arunc și bucurie nemărginită, că nația lui Árpád își s-erbează mileniul.

Deja și până acum nu într'un loc, stăpânirea prin agenții sei a reușit să e voteze arunc din care să se acopere cheltuielile millenare.

Ba fișpanii maghiari, aceste pașale se atăt de bine în piept cu cei din Tur-nia, au avut cinismul să vină și să for-eze comitate dintre cele mai românești, ca Hunedoara și Făgărașul în Transil-vania și Caraș-Severinul în Bănat.

Nici vorbă, că același lucru se va încerca în toate comitatele locuite de na-ționalități. Și dacă nu ne vom ține bine, dacă protestele noastre nu vor fi atât de energice, încât să le iee pașalelor pofta de a ne batjocori la noi a ca s-a, apoi în adevăr, o s-ă ajungem rușinea, ca până și cele mai puțin ungurești comi-tate să iee parte cu banii și votul na-ționalităților la tîmbălăul unguresc ce va începe în primăvară.

Eată de ce alegerile actuale de prin comitate sînt de o importanță capitală

pentru noi. Dacă guvernul unguresc va reuși să ne îngenunche prin agenții sei, el nu numai va ave s-a-tis-facția de învingător, dar' din slăbiciunea noastră își va lua drept ca începînd al doilea mileniu de vieță de stat, să introducă încă și mai aspre legi contra noastră, să inaugureze un sistem de maghiarizare și prigonire mult mai strașnic contra noastră, decum a făcut-o până acum.

Cu un cuvînt, va căuta din r-ăspu-teri să-și intruzeze programul pe care este înscrisă maghiarizarea deplină a tuturor naționalităților, un lu-cru care în primul mileniu nu a succes.

Lupta în comitate trebuie deci luată cu o forță îndoită. Este vorba de onoarea noastră românească, este vorba să nu lă-săm ca fișpanii să treacă peste noi ca peste niște sclavi, ci să facem ca glasul nostru să r-ăsună cu demnitatea cetățea-nului conștiu de drepturile sale și a na-ționalistului, care-și cunoaște datoria cătră neam.

Exemplul în privința asta 'ni-l-au dat chiar niște țerani, cei din Vinerea, cari cu Moș Herlea dimpreună au înai-nat cătră guvern un protest, publicat în numărul de alaltăieri al foii noastre, care este un adevărat program de luptă în comitate.

Ce spun bravii alegători țerani?

Că protestează contra hotă-ririi congregațiunii de a se lua banii Românilor pentru s-ărbări ungurești, — că vor ca slujbașii dela comitat să facă treaba poporului din acuitrudă tr-ăesc, ear' nu poftele imbuibaților dela Buda-pesta. Cer „egalitate, dreptate și frățietate” pentru toate popoarele din stat.

Eată ce trebuie să facă în primul rînd toți Românii aleși în congregațiuni. Ear' protestele să nu le mărginească în-tre zidurile casei comitatului, ci să le ducă afară, în comune, mișcarea să fie introdusă până în cele mai de jos stră-turi ale poporului, pentru-că numai când fiecare cetățean se va fi pus în picioare contra sistemului actual de guvernare, se poate spera inaugurarea unui regim, care să introducă, cum cer Românii din Vinerea, „o politică împăciuitoare de naționalități, ca prin mulțu-mirea popoarelor să avem un stat fericit, unit și tare”.

Numai așa făcînd, Ungurii se vor convinge, că noi le sîntem egali, numai așa guvernele lor vor fi silite să țină socoteală și de voința noastră când vorba e de politica statului. Altfel ne vor călca în picioare mai fără milă ca până aci. Și am fi vrednici de asemenea soarte, dacă nu ne-am deștepta nici în ora a unsprezecea!

Contra Ungurilor. Presa maghiară este amărită r-ău pe ziarul clerical „Pa-triote” din Bruxella, care scrie contra șovinismului și intoleranței Ungurilor din incidentul campaniei ce ei au început pe sub ascuns, pe cale diplomatică, contra nunțiului Agliardi.

Se înțelege, că „Patriote” arată și mi-zeriile politice ce guvernul unguresc le face naționalităților.

Pe vremea conferenței interparlamentare din August, numitul ziar oficios deasemenea a scris mult contra Ungurilor și în favorul nostru.

La Viena. Noul ministru de agricul-tură Darányi, a călătorit ieri în socie-tatea prim-ministrului Bánffy la Viena, cu scop de a depune jurămîntul prescris. Va să zică tot la Viena!..

Ungurii și Sașii verzi. „Budapesti Hirlop” dela 5 Noemvrie publică o correspon-dență din Brașov, în care se plînge de două lucruri vătămătoare, „ideii”.

Eată care:

Sașii b-ătrâni nu s'au prezentat la ul-tima adunare a comitatului, ci au lăsat ca tonul să-l ducă „verzii” cari au batjocorit guvernul și pe Unguri, așa că la Brașov au ajuns lucrurile atît de departe, încât repre-sentanții orașului au decis că nu lase pe funcționarii orașului să conducă matriculele, ci au zis că guvernul să-și plătească oameni, dacă are nevoie de ser-viciul lor.

Ear Românii spre a desfi-șiei „ideea” și-au pus aici sediul comitetului-pentru fondarea unui teatru ro-mân.

Beata „idee”!

Pedepsirea studenților croați. La Agram a făcut o mare senzație faptul, că pe tabla neagră a universității este afișată pu-blicarea senatului universitar, prin care se eliminază parte pentru totdeauna parte pe patru semestre toți universitarii, cari au fost

de față la arderea steagului maghiar lîngă monumentul lui Ielaci, și contra cărora s'a pornit deja cercetarea judecătorească. Li-se detrag apoi tuturor acestor studenți toate sti-pendiile și se sistează pentru ei liberarea de didactre.

Ca lămurire se mai scrie din Agram, că eliminați pentru totdeauna au fost 6 studenți, pe 4 semestre au fost eliminați 2, pe cîte două semestre 6, ear' 2 studenți au căp-ătat „dorgatoriu” sever.

„Magyar Értésítő”, care înre-gistrează aceste știri, spune că studenții uni-versitari croați sînt foarte indignați pentru aceste pedepse și că probabil în scurt timp ei vor și manifesta indignarea lor, demons-trînd încă și mai tare contra Ungurilor.

Se mai scrie, în legătură cu această pe-deapsă, că contele Alexandru Althun a denunțat pe Dr. Frank, deputat, că a par-ticipat și el la demonstrațiunile contra stea-gului unguresc. Judele de instrucție l'a și ascultat și va cere Dietei provinciale să-l ri-dice dreptul de imunitate, pentru a-l putea urmări judecătorește.

Lueger și Ahlwardt. La s-ărbarea dată în ziua de 4 Noemvrie în onoarea lui Lueger — despre care biroul de cores-pondență ne-a telegrafat numai că „Ahlwardt a plecat din Viena” — au luat parte toți co-rifeii antisemiți. Dr. Lueger în toastul ce a ținut, a vorbit cu multă siguranță despre întărirea sa. Foile maghiare sosite azi spun și ele, că azi ori m-ăne, el va primi întări-rea. În consiliul de miniștri toți miniștrii au fost de părere, că Dr. Lueger trebuie re-comandat spre întărire. Numai Badeni era contra.

Retragerea b-ătrânilor Cehi. Din Praga se scrie, că comitetul conducător al partidului b-ătrânilor Cehi au dat un manifest, iscălit de Dr. Rieger, Dr. Steidel și Ján Steidel, prin care declară, că la viitoa-rele alegeri partidul Cehilor b-ă-trâni nu va pune candidații, ci lasă în-tre terenul celuialt partid ceh, r-ămînînd astfel, bine înțeles, și întreaga r-ăspundere tinerilor Cehi. Fac aceasta mai ales pentru a încungiura lupte electorale violente. Vor spriginii însă, unde vor crede necesar și vred-nic, pe candidații partidului tinerilor Cehi.

Trecerea prințului Boris. După ști-rea ziarului rusofil „Starapla”, prin-ce-pel Ferdinand ar fi declarat în fața mini-ștrilor bulgari, că este aplicat a concede, că botezul și trecerea la confesiunea gr.-or. a

prințului Boris să se facă la 18 Ianuarie 1896 (aniversarea nașterii prințului); după alte foi însu se va da un manifest, care va sta-bili ziua botezului pe 18 Ianuarie v. Cores-pondentul din Roma al lui „Daily Cro-nicle”, este informat, că Papa nu este învoit cu trecerea la ortodo-xism al lui Boris.

Din parlamentul maghiar.

În ședința de ieri (5 Noemvrie) a Dietei maghiare s'a provocat o vie discuție asupra demisiei contelui Festetich și a numirii lui Darányi.

Ugron Gábor a cerut să se ar-ăte cau-sele, pentru cari contele Festetich a de-misionat.

Contele Festetich a spus că a vrut să introducă unele reforme și instituțiuni, cari din unele părți erau r-ăsuprimate. S'a crezut deci dator cătră partidul seu să de-misioneze.

Beüthy Akos observă, că contele nu cătră partid are prima datorie, ci cătră țeară. Hegedüs Sándor zice că crisa s'a re-solvat pe cale parlamentară.

Polónyi întreabă dacă este adevărat că contele Festetich a plătit 100.000 pentru-că a retras un contract.

Contele Festetich spune că n'a avut obiceiul să plătească pentru astfel de lucruri. S'a trecut apoi la ordinea zilei cu 58 voturi contra 56.

Azi începe discuția bugetului.

Cronica politică.

(Chestiunea armenească), după de-peșile sosite din Constantinopol, tot mai mult amenință pacea și mișcările Arme-nilor tot mai îngrijitoare dimensiuni iau.

Comitetul de controlă este compus din următorii: preșidenți Seo-fic effendi, jude la curtea de casație. Membri mohamedani: Dsemae beg, di-rectorul băncii agricole, Abdalah beg, secretar de stat și Dsellal beg, jude la curtea de apel. Membri creștini: Karatheodori effendi, secretar de stat, Fakir Ohannes effendi, procu-rator suprem și Dilber effendi, funcțio-nar în ministerul de finanțe.

După ultimele știri turcești, Armenii au atacat la 1 Noemvrie bisericile tur-cești în localitățile principale din vilae-tul Diarbekir. Din amîndouă părțile au căzut mulți răniți. Vre-o trei sute de Armeni din Zeitun au ucis pe locote-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriel.

Tradus de I. E. Prodan.

Glumele locuitorilor din Vilotte abia atingeau pielea obrazilor celor „doi barbuni”. Îi lăsau să riză, și, Duminecile seara, în so-cietatea mătușii lor Lenette și a unui vechiu amic de al lui Hiacint, cu numele Nivard, ei încă își făceau, la rîndul lor, haz din mena-giul funcționarilor și al advocaților, la cari omul se ruina cu prânzurile cele grase, în vreme-ce copiii lor mergeau la școală cu ciorapii găuriți și fetele r-ămăneau să împle-tească coadă albă.

Ei și făceau petrecere din toate nimi curile, gustînd bucuriile intime ale acestei vieți de trei înși, pe care nici un nuor n-ă tur-burase dela moartea tatălui Lafrogne.

Mătușa Lenette îi scutea de toate gri-giile menagiei. Ei nu știau ce-'s tortură-toarele preocupățiuni, cari amărăesc viețua oamenilor celibi. Albiturile și-le aflau tot-deauna în rîndueală și în stare perfectă, prân-zul servit chiar la amezai, rocurile de iarnă bine căptușite și moi îndată cu primul îngheț le sta la dispoziție și veșmintele lor de pânză mirosînd a leșie îndată-ce căldurile din Iunie se lăsau peste strădele burgului. Nimic nu le lipsia și, în sfîrșit, pentru a ave o exis-

tență aurită, moșii frumoase îi asigura în contra accidentelor criselor comerciale și a turburărilor revoluționare.

Moșia lor dela Rembercourt le aducea mari venit, uriașele păduri dela Fains for-mau podoaba ținutului, și viile lor de pe coasta Notre-Dame, expuse de tot spre mează-zi, pe o vale care se chiamă Gugnot și unde r-ăsfîrîngerea căldurii din două cline de peatră de cremene, ar face să se coacă portocalele, viile lor produceau niște vin excelent, care pentru gustul seu delicat și frumoasa lui cu-loare roșietică nu-'și afla seamă în tot ținutul.

Frații Lafrogne duceau astfel o vieță burgeză dulce, fericită, când într'o seară din Martie 1862, un incident de tot neașteptat aruncă turburarea în acest mijloc pacinic, precum o peatră aruncată într'un tuș pune în mișcare o ceată de grauri, cari prădau acolo în liniște.

Se inserase de tot. Catinca pusese lampa pe tabla de marmoră dela camin, lîngă care Hiacint cetea istoria frumoasei Melusine; d-șoara Lenette întocmia tacămurile, și Ger-manin, care se întorcea dela v-ănătoarea de bicațe, tocmai își desfăcea gamașii nămolii, când oare-cine bătă la poartă. După cîteva secunde, Catinca, care se dusesse să deschidă, strigă din fundul coridorului:

— Domnișoară, — este împărțitorul, care are o scrisoare pentru d-ta... Zice că e opt cruceri, din cauza francării insuficiente.

— Insuficientă! exclamă Germanin, la dracu cu netrebnicii, cari nu-'și cîntăresc scri-sorile înainte de a le arunca în cutie.

— Să o refușăm? întrebă mătușa Le-nette.

— Nu, răspuse scrupulosul Hiacint în-trerupendu-'și lectura, nici-odată să nu refu-săm scrisori... Mă duc să v-ăz.

Se adănci în umbra coridorului, la ex-tremitatea căruia lămpașul împărțitorului lucea sub advon ca un verne strălucitor; apoi, plătind cei 8 cruceri, se întoarse cumpînînd pe palmă un plic quadrat bordat de o lată dungă neagră. E grea, într'adevăr, zise Hia-cint; e timbrată din Paris și la adresa d-tale, mătușa mea.

— Ciudat lucru, murmură b-ătrâna față, care deveni gînditoare; cetește-ni-o, Hiacint, eu nu-'mi am ochelarii. Hiacint rupse pli-cul și scoase din el o foaie de velin gros și aspru ca cartonul.

— La naiba! strigă Hiacint, ce lux! Acum nu mă mai mir, că a trecut peste greutate.

— Când se dau de astfel de oameni, murmură Germanin, ar pută tot asemenea să cheltuească și pentru două timbre.

— Ce labe de muscă! continuă Hia-cint. Se apropiă de lampă și în sfîrșit se apucă să cetească:

„Scumpa mea consăngeană”...

Hiacint se opri cu un aer înmărmurit. Germaniu, din partea lui, exclamă, și d-șoara Lenetti, care așeza farfuriile pe masă, se oprise în mijlocul lucrării sale.

— Ah! zise domnișoara Lenette, aceasta trebuie să fie dela verișoara voastră din Pa-ris. Continuă, Hiacint!

El reîncepă: „Scumpa mea consân-geană.

„Cu toate-că abia sîntem cunoscute, permite-mi de a-mi aduce aminte de dom-

nia-ta în împregiurările dureroase în cari mă aflu.

„Poate-că încă n'ai aflat despre neferi-cirea care m'a lovit: Dl de Coulaines, bărbat-ul meu, e mort de un an.

„Când 'mi-a fost trimisă această nenoro-cire, atît eram de sdobită, încât am lăsat în grija amicilor, ca să vi-o împărtășească și se poate ca scrisoarea mea de doliu să nu v-ă fi ajuns de loc la mână.

Binevoește a mă scusa și, deși depăr-tarea ne-a făcut ca să ne întrerupem de mult timp relațiunile familiare, nu mă îndoesc, că excelența soră a tatălui meu să nu simpati-seze cu năcazurile mele; asemenea îmi iau voe a-ți scrie spre a-ți cere sfatul.

„S-ermanul meu bărbat, care era indus-tri-ă, a murit lăsînd afacerile foarte în-cur-cate, și, după toată socoteala făcută, nu-'mi r-ămăne decăt o rentă de trei mii de franci. Aceasta-i tare puțin, chiar și în provincie; în Paris, e aproape miserie, mai ales când omul mai are, ca și mine, o fată de optspre-zece ani. Laurenția a trecut cu succes stră-lucul examenele în „Hôtel de Ville” și are o diplomă, care îi va permite a se așeza undeva ca institutoară; îns-ă așteptînd ca să-'și ca-pete un loc bun, grație frumoaselor relațiuni ce ni-le-am conservat, a trebuit să mă pre-ocupe de necesitățile vieții, și m'am resignat a părăsi Parisul pentru a mă stabili în provin-cie. Fiind odată hotărîtă la aceasta, trebuia pre firește să mă gîndesc a-mi alege de re-ședință orașul unde am născut și unde încă am consăngeni.

„Vin deci a te ruga, scumpa mea mă-tușă, să binevoești a-mi sta într'ajutor cu ex-

periența d-tale. Aș dori să aflu o mică locu-iță modestă și convenabilă totodată, cu prețul de patru până în cinci sute de franci. Verii mei, a căror cunoștință voi fi fericită a o face, vor pută fără îndoală ușor să 'mi-o închirizeze. Aștept numai răspunsul d-tale ca să mă ocup de golirea odăilor, și contez, dacă va fi favorabil, a porni cu Laurenția în primele zile ale lunei Aprilie.

„Binevoește, scumpa mea consăngeană, a mă scusa de libertatea ce 'mi-o iau și a primi afectuoasele respecte ale nepoatei d-tale, care te îmbrățișează din toată inima, precum și pe verii sei.

„Rozina de Coulaines”.

Urmă un moment de adăncă tăcere, în decursul căreia Hiacint îndoia mecanice hăr-tia care scărțea între degetele sale.

— Eată o înt-ămplare neprevăzută! ex-clamă dintr'odată Germanin, numai Parisie-nele pot să lucre așa fără formă! O con-săngeană, pe care noi nu o cunoaștem nici dela Eva, nici dela Adam, și cu care în timp de treizeci de ani abia am schimbat două scrisori!

Domnișoara Lenette nu răspundea. Sta gînditoare, cu sprâncenele încrețite, și părea că scormolește ceva prin suvenirile sale.

Dacă aceste dame vor veni să locu-ească în Villotte, le vom ave adese vizita! adăuse Hiacint, care simți un fior prin spate, la idea de a fi obligat să primească pe cele două Parisiene.

— Trebuie aruncată scrisoarea în coș, și atîta e tot, reluă Germanin violent, noi nu le-am v-ăzut nici-odată și sincer spus din

nentul Hassan aga, pe femea și copii lui și i-au jefuit în drum deschis între Kenkis și Marsaba. De aci au năvălit asupra comunei Gucserki, jefuind pe țărani.

Soartea trupelor turcești încungiu-rate la Zeitun de Armeni, este foarte critică, căci locuitorii armeni din districtul Maras, unde sunt în majoritate, au o ținută foarte răboinică. Dacă trupele acestea vor fi nimicite, e de temut că lățirea acestei faime va îndemna pretutindeni la crâncene vărsări de sânge.

Mai de curând au fost masacruri și vărsări de sânge în toate șese vilaetele din Anatolia și cu anevoie e de crezut, că Poarta va pute înăbuși mișcarea fără măsură energice.

În Trapezunt a erupt foametea între locuitorii armeni, din pricină, că atât comerțul, cât și industria au stagnat mult.

Comitetul armean din Londra, a trimis patriarhului armean Izmirlian 8000 funți sterlingi pentru ajutorarea familiilor acelor Armeni, cari au căzut morți sau au fost arestați cu prilegiul turburării din Constantinopol dela începutul lui Octombrie. Totodată l-au avisat pe patriarh, că s'au inițiat alte colecte pentru ajutorarea Armenilor din provincie.

Școalele grănițerești.

"Unirea" din Blaj publică în nr. 42, 43 și 44 o serie de articoli relativi la amestecul ilicit și ilegal al guvernului în afacerile școalelor grănițerești.

În acești articoli credem, că regăsim spiritul de care vor fi conduse viitoarele acțiuni ale "grănițerilor" și pentru aceea îi reproducem și noi, cu puține eliminări neesențiale.

I.

Ziarele din Budapesta ne-au surprins cu știrea neașteptată, că școalele susținute din fondul foștilor grănițeri din regimentul I românesc din graniță prin o hotărâre prealabilă au fost declarate de școli comunale.

Scurtă și laconică este această știre, însă ea cuprinde foarte mult.

Ea cuprinde rezultatul unei lupte de 24 ani dintre diferitele guverne ungare și dintre reprezentanții legali ai descendenților foștilor grănițeri din regimentul I românesc de graniță cu privire la caracterul școalelor susținute din fondul lor pe teritoriul, ce se extinde dela porțile de fer până la Brașov.

Pe baza unui statut aprobat în toată integritatea sa prin prealabilă hotărâre de data 16 Martie 1871 s'au înființat mai multe școale centrale grănițerești, cari erau conduse imediat din partea eforturilor alese de descendenții foștilor grănițeri, ear' mediat din partea unui comitet central ales de adunarea generală a reprezentanților foștilor grănițeri.

Comitetul central administra fondul menit a susține școalele, și despre administrarea aceasta da seamă înaintea adunării generale. În mâna acestui comitet era și dreptul de a

dispune asupra școalelor și a face tot, ce afla de bine pentru prosperarea lor. El institua învățatorii și exercita dreptul de disciplină asupra lor. El se îngrija prin comisarii sei la examene, ca să se facă progres în învățământ. Cu un cuvânt în mâna comitetului central era nu numai averea comună a grănițerilor, ci și școalele susținute din acea avere.

Comitetul s'a folosit de aceste drepturi garantate în statutul aprobat cu atât zel și pricepere, încât școalele grănițerești au lăsat un avânt îmbucurător recunoscut chiar și din partea guvernului și a organelor sale, ear' Românii priviau la aceste școale cu mândrie națională și recunoștință adâncă față de iustrii președinte al comitetului central, Baronul Urs, care a dovedit, că știe manua nu numai sabia pentru gloria Tronului și a patriei comune, ci și armele pacifice ale culturii pentru înaintarea neamului său.

Guvernele ungare însă nu se bucurau de ceea-ce noi ne bucuram, ci de pe la anul 1871 încoace au cercat toate mijloacele, ca școalele aceste înfruntătoare să le schimbe din școale cu caracter de reuniune în școale cu caracter național, ca astfel toată jurisdicțiunea exercitată asupra lor din partea eforturilor grănițerești și a comitetului central să treacă în mâinile senatelor școlare comunale alese de reprezentanțele comunelor politice și în mâna inspectorilor școlari și a organelor administrative până sus la minister tocmai așa, precum se întâmplă aceasta cu școalele susținute din averea comunelor politice. Spre scopul acesta ministrul de culte a făcut fel și fel de presiuni asupra comitetului central și a adunărilor generale grănițerești, s'a folosit de tot felul de amenințări, și când a văzut, că toate acestea nu folosesc, a recurs la forța brachială demandând soldații, și cu asistența de gendarmi să transpună școalele grănițerești sub grija senatelor școlare comunale alese de reprezentanțele comunelor politice în locul eforturilor constituite de descendenții grănițerilor, dar' destinate de organele politice. Însă toate aceste încercări s'au frânt de rezistența eroi-ă a eroiului dela Lissa, care spriginit cu însuflețire din partea descendenților grănițeri a știut conserva caracterul școalelor grănițerești așa, precum a fost determinat prin statutul dela 1871, și aceasta a făcut-o într'un timp, când școalele grănițerești din Bănat și din districtul Năsăudului se prefăcuseră la insistența guvernului în școale comunale, respective fundanționale, fără de caracter românesc și religios.

Văzând deci ministrul, că tot aparatul puterii de stat nu poate frânge rezistența grănițerilor, acum în era baronului Bánffy, a faimosului satrap din comitatul Bistrița-Năsăud, a recurs la un alt factor spre a decide lupta în favoarea punctului său de vedere relativ la caracterul școalelor grănițerești. Apucătura aceasta a ministrului de culte și instrucțiune publică a fost înconunată cu succes, ear' noi stăm îngrijați și întristați pentru viitorul celor 21 școale, cari erau fala și mândria noastră națională.

Sântem însă mângăiați, că nobilă luptă s'a purtat din partea grănițerilor în contra uneltirilor guvernului, și că ei în această luptă au folosit numai armele adevărului, dreptății și echității.

el, care pretindea că cu cele trei fete ale sale și cu fiul său ar fi în stare să populeze toată strada Bourgoiui... "Mi-aduc aminte, că ultima dată când ne-am întrunit cu toții, era cu ocaziunea botezului tău, Germanin. Fratele meu Thoiré, tatăl acestei Rosine care îmi scrie, venise anume dela Paris, cu mica lui; acolo se afla și sora mea Loulette, religioasă; toată familia era de față.

— Fieca mea! zise tatăl meu, fiindcă eată-ne cu toții în familie, trebuie, înainte de ceremonie să-mi mai ved odată copiii și nepoții adunați sub același plafond.

Se urcară deci în odaia verde, unde mamă-ta Mimi, care ridicată din patul nașterii era încă legată de pat, tu gemea încet lângă ea, în micul său leagăn.

Când furăm cu toții urcați și adunați lângă lăuză: "Să ne numărăm mai întâi, reluă tatăl. Și el află, că eram șapte, socotind pe mica Rosina, pe Hiacint și pe micul născut. Se așezară în rînd după etate: mai întâi tatăl, apoi fratele meu Edmond, care era cel mai bătrîn, apoi Loulette, după ea eu, în sfîrșit Mimi în patul ei cel mare și micuții în giurul leagănului.

— Aide, copiii mei, zise tatăl, sînt vesel, că vă ved încă odată pe toți în casa mea... Să ne îmbrățișăm! Atunci el sărută pe obraji pe fratele meu Edmond, pe acela, care pe scurt se chiamă Thoiré, din cauza calității lui de mai vîrstnic; Edmond îmbrățișă pe Loulette și astfel sărutul familiar merse pe rînd în cerc, până la mica Rosina, care te sărută pe tine, Germanin, ridicându-se pe vîrfurile picioruțelor sale ca să-ți ajungă capul din leagănul acăt în sus... Și de atunci nu ne-am mai readat laolaltă, adăuse mătusa

II.

Ministrul de culte și instrucțiune publică ca să valideze punctul său de vedere, că școalele grănițerești de pe teritoriul primului regiment de graniță românesc trebuie să aibă caracter de școale comunale, s'a provocat — precum aflăm, — încă de mult la paragraful 10 și 26 al statutului aprobat de M. Sa zicînd că în sensul acelor paragrafi grănițerii nu ar avea drept a organiza și administra școalele grănițerești, ci numai a administra fondul școalelor.

Dar' dacă grănițerii nu au avut drept atunci pentru-ce însuși ministrul i-a provocat de repetate-ori, să-și facă un regulament pentru organizarea școalelor grănițerești? Căci este lucru dela sine înțeles, că nimeni nu poate face regulament obligator pentru niște școale asupra cărora el nu are drept de dispunere.

Altecum grănițerii și-au făcut încă din anul 1871 un regulament special pentru organizarea și administrarea școalelor lor, și deși ministrul nu l-a aprobat explicit și direct, totuși l-a aprobat implicit și indirect, întrucît ori-ce conflict ivit între comitetul central grănițereșc și între organele instrucțiunii publice ministrul l-a complanat tot pe baza și în sensul aceluși regulament, în care este clar exprimat și validat principiul, că școalele acelea nu sînt comunale, ci de "reuniune".

Dar' nici aceea nu este adevărat, că paragraful citat al statutului aprobat de Maiestatea Sa în 1871 nu ar da drept grănițerilor de a-și organiza și administra școalele.

În paragraful 26 al statutului se zice apriat, că grănițerii au drept, să dispună cu privire la "aplicarea fondului".

Cine înse are drept să aplice un fond are drept să și dispună asupra instituției, pentru care aplică fondul; ceea-ce se vede limpede din câteva exemple. Când adică ministrul aplică averea aceluia, el are tot odată dreptul de a dispune asupra acelor institute și a le organiza și administra precum află de bine. Comunele politice, când aplică averea comună la institute susținute de dînsule, dispun totodată și asupra institutelor înființate de dînsule. Comunele bisericăști asemenea au drept de a organiza și administra școalele susținute din averea lor proprie. Și acest drept nu se dispută nici reuniunilor, cari și-au adunat fonduri pentru a înființa și susține școli.

Afară de acestea paragraful 36 — 39 al statutului aprobat de Maiestatea Sa, între datorită impuse grănițerilor numără și "amplificarea, dotarea și înmulțirea școalelor", cari toate sînt concepte, ce învolva dreptul de a organiza și administra aceleași școale. Ear' paragraful 38 din statut dă reprezentanței generale a grănițerilor dreptul de a "decide" cu privire la "proiectarea înființării și organizării școalelor", ce după dorința respectivelor comune grănițerești ar fi să se înființeze.

Așadar în întreg statutul aprobat de M. Sa este destul de clar exprimat principiul, că grănițerii sînt în drept a organiza și administra școalele susținute din fondul lor, și ei au și exercitat acest drept în decurs de 24 ani spre mulțumirea tuturor.

Lenette suflându-și nasul cu sgomot, ca să-și ascundă emoțiunea.

Hiacint, la locul său, strivia câte o lacrimă din unghiul ochilor și Germanin se duse cu seriozitate să îmbrățișeze pe mătusa sa.

— Eată pentru-ce, continuă d-șoara Lenette, punându-și la loc basmaua în buzunarul ce zăruia de legătura cheilor, nu e iertat să ne arătăm prea aspri față de această verișoară, care, într-o parte, este o adevărată Thoiré... Fără îndoială, copiii mei, voi sînteți stăpîniți casei, și ceea-ce veți face, va fi bine făcut.

— E deajuns, mătusa mea, mîne le voi scrie, că pot veni, răspuse Hiacint cu un oftat.

— E decis, zise Germanin, și eu voi căuta să le află o locuință. Acum dacă am cina.

II.

La două săptămîni dela această întîmplare, Hiacint preveni printr'un bilet de călărie d-na de Coulaines, își îmbrăca redingota sa cenușie și se duse la stațiunea din Villotte ca să-și aștepte verișoarele, cari aveau să sosească cu trenul dela cinci ore. Era spre începutul lui Aprilie; dar' cum se întîmplă adese-ori în această bună țeară a ducelui Bar, primăvara începea rîu. Un vînt dela Mează-noapte-Apus mîna prin cer nuori negri mari eari din timp în timp se descărcau în povoaie deasupra orașului; scocurile canalurilor, inundate de aceste plozi rezeși, se vărsau cu sgomot peste lespezile trotoarelor și în grădinile de pe cheul Gravières; se părea, că prunii înfloriți scriburau de frig sub învelișul lor alb de primăvară.

Este într'adevăr foarte caracteristic pentru situațiunea internă a statului nostru, că drepturi și raporturi de proprietate cîștigate și stabilite de mai multe decenii un ministru are curajul a le schimba pe cale administrativă, ceea-ce într'adevăr s'a întîmplat în cazul, de care ne ocupăm.

În sensul paragrafului 4 din statutul aprobat de Maiestatea Sa proprietari ai fondului, din cari se susțin școalele grănițerești, sînt "grănițerii și succesorii lor legitimi, din cari a fost constituit regimentul prim" și cari în sensul paragrafului 2 din statut trebuie să aplice acel fond pentru "ridicarea și susținerea" școalelor în comunele grănițerești. Dacă însă grănițerii sînt singurii proprietari ai fondului, din cari s'au înființat și susținut școalele, tot ei trebuie să fie proprietari și ai școalelor susținute de dînsii. Aceasta este atât de evident, încât chiar și în cărțile funduare ca proprietari nu figurează comunele politice, pe teritoriul cărora se află școalele grănițerești, ci numai "reuniunea grănițerească a fostului regiment român prim".

Unde se mai află însă o țeară, în care un ministru se cuteze a ataca astfel de drepturi de proprietate garantate prin toate legile existente ale țerii? Cum vine ministrul nostru, ca fără de întervenirea judecătorilor ordinare să declare, că ceea-ce este scris în cărțile funduare pe numele unei reuniuni, aceea trebuie să formeze proprietatea comunelor politice. Cum poate crede ministrul, că nu se vor aprinde inimile grănițerilor de indignațiune văzînd, că ceea-ce a fost averea lor proprie, acum trece în mâinile celorlalte ce nu au fost grănițeri. (Va urma.)

Dela Academia-Română.

Pentru un stipendiu din fundațiunea Adamachi la școala de poduri și șosele din București pe anul 1895/6 "Academia-Română" sub nr. 7168 publică următorul concurs:

Conform regulamentului de administrațiune al fondului Adamachi, Academia-Română publică condițiunile pentru ocuparea unei burse la școala de poduri și șosele din București.

1. Bursierul va trebui să fie un tînr admis ca student regulat al școalei de poduri și șosele din București, fie în anul preparator, fie în vre-unul din anii școalei propriu zise.

Bursierul va trebui să urmeze cursurile și toate lucrările școalei, conform regulamentului ei să treacă examenele la epocile regulamentare.

În fiecare an, la 15/27 Iunie el va trebui să înainteze Academiei un certificat al direcțiunii școalei arătînd purtarea și aplicațiunea sa în școală.

2. Bursa va fi de 100 lei pe lună.

3. Numai tinerii lipsiți de mijloace vor avea dreptul de a se prezenta la concurs pentru ocuparea acestei burse.

Bursierul nu va mai pute avea alte ocupațiuni, precum funcțiuni sau lecțiuni private, sub pedeapsa pierderii bursei.

4. Bursa se va acorda pentru timpul legal ce mai rămîne studentului până la ter-

minarea studiilor școalei de poduri și șosele din București, socotit căte 12 luni pentru fiecare din anii în cari cursul școalei este încheiat, între cari se va număra și anul preparator. Bursa va pute fi însă retrasă înainte de expirarea acestui termen, dacă bursierul nu va dovedi aplicațiune.

5. Se vor admite să concureze și tineri din ori-care părți ale țerii locuite de Români în afară de hotărîle regatului.

În ori-ce cas bursierul va trebui să fie Român, fiu de părinți români.

6. Bursierul va trebui să trimită Academiei dovezile ce i-s'ar cere de Academiei, că se conformează pe deplin obligațiunilor de a contractat pe tot timpul cât durează bursa și ori de câte-ori i-se vor cere. În cas contrar bursa se va pute retrage de Academia chiar înainte de expirarea termenului pentru care a fost acordată.

7. Bursierul nici într'un cas nu va pute avea și o altă burză, sub pedeapsă de pierdere bursei Adamachi.

8. Pentru acordarea bursei se va constitui un juriu, la școala de poduri și șosele din București, pentru ziua de 2 Noiembrie 1895 și zilele următoare.

9. Candidații vor adresa până în seara zilei de 31 Octombrie 1895 secretariatului Academiei-Române, în București, Calea-Victoriei Nr. 135 cererile lor însoțite de următoarele acte: diplomele de studii ce vor fi posesedînd, un certificat constatînd, că candidatul este Român, fiu de părinți români, un certificat de paupertate, un certificat de bun purtare liberat de direcțiunea ultimei școale în care și-a făcut studiile.

10. Pentru alegerea bursierului, pe lângă condițiunile enunțate în această publicațiune se vor lua în considerațiune: pentru studenții din anul preparator, nota medie obținută de student la examenul de admitere în școală ear' pentru studenții din ceilalți ani ai școalei nota medie obținută la examenul dela finea anului școlar precedent.

11. Candidații membri ai familiei Adamachi vor fi preferați la note egale. Ei vor fi dispensați de certificatul de paupertate.

12. Bursa va curge din ziua de 1 Noiembrie 1895.

Din comitatul Caraș-Severin.

În Făget s'a înființat în timpul din urmă o bancă jidano-maghiară, tocmai cu ajutorul contelui Bethlen, a ginerelui dlui Șandor Mocsonyi.

Hotărît, nu este întîmplător lucru aceasta! Nu, ci vorba este de a se paralisa, dacă se poate, întruînță binefăcătoare a băncii române "Făgetana", și eventual a se discredită oamenii grupați pe lângă ea, pentru-că n'au voit să se plece necondiționat înaintea Ilustrății Sale.

Se știe, că în Bănat, până la conferența națională din 1892, dl Mocsonyi și cu dl Vicențiu Babeș erau domni și stăpîni absoluți. Numai odată, între anii 1884 și 1887 începu-se a se pomeni mai des și numele Doda, și urmarea a fost, că ilustrul purtător al acestui nume a fost tîrît în judecată, și cum, cum nu, el, generalul împărătesc, a ajuns a fi apărât de kossuthistul Eötvös și apoi osândit așa de aspru, încât s'a sguduit în toată ființa sa: l-a lovit guta de năcaș.

După retragerea acestui valoros bărbat de pe arena politică ear' au rămas duumvirii de mai sus singurii stăpîni ai situației. Abia la anul 1892 a început o sficioasă încercare de emancipare. Pe încetul însă o seamă de oameni, din generația mai nouă, a pășit mai pe față contra, a început a se manifesta mai independent, mai fără comandă.

Din întîmplare, cei mai de frunte dintre acești bărbăți mai tineri, au chibzuit că ar fi bine ca să se înființeze un institut de bani în Făget, cu ajutorul căruia să se scoată de sub cămătăria jidovească, și peste tot de sub usura și influențele răufăcătoare, bieții locuitori, aproape exclusiv Români.

Lucrul s'a făcut peste așteptare de iute și de bine.

Cei din frunte, acționari mari și ei, și pe deasupra și bărbăți luminați și cu durere de inimă pentru bietul popor, au început a fi priviți de acesta ca conducători și binefăcători ai sei.

Acasta a supărat pe dl Șandor, dedată a fi privit numai el de conducător, și mai virtuos a comanda numai singur. Și-a dat silința ca să înădușască fîtușul celor răseși prin oamenii sei din Lugoj, încă înainte de a se naște. S'au pus în circulație fel și fel de versiuni, menite a zădărnici lucrarea și a descuraja pe muncitori, dar' fără folos.

Înființată "Făgetana", tot prin mijlocirea celor din Lugoj, a lucrat ca să pună în lumină slabă pe cei din fruntea ei și să-i discrediteze. Dar' tot înzadar: ei au ajuns a pute fi independenți.

A trebuit deci să se pună treaba pe alte baze: s'a înființat un institut de bani

toată inima noi nu ne putem conturba trailu pentru două străine...

— Aceste sînt verișoarele voastre, adevărații copii ai fratelui meu Thoiré, obiectă domnișoara Lenette, eșind deodată din meditațiunea sa.

— Dar', mătuse Lenette, d-ta nu ne-ai vorbit nici-odată de aceste rude ale noastre.

— Aceasta e adevărat, le uitasem oare cumva... Dela instalarea sa în Paris, fratele meu Edmund Thoiré însuși și-a uitat înălțura de noi. Fata lui s'a măritat după un domn de Choulaines, un om cu capul plin de planuri și invențiuni frumoase, dar' totdeauna cu punga goală. Îmi aduc aminte că încercă odată să împrumute bani dela tatăl vostru; Lafragne îi refușă curat, ceea-ce causă o răceală între cele două familii, și de atunci încetară de-ăși mai scrie. Văduva și fata lui cu toate acestea sînt rudele voastre de aproape, copiii mei, și încă singurele voastre rude.

— Ei! mătusă, strigă Germanin, ce lipsă avem de atâtea neamuri? Noi trei sîntem de ajuns, și sîntem fericiți, asta-i lucru de căpetenie!

— Ai drept, fiul meu, și eu nu mă plîng...

— Mi-e tot una, continuă d-șoara Lenette, aruncînd o privire melancolică asupra vechiului barometru atîrnat între două ferestre, eu nu mă pot reține de a nu avea un motiv de tristeță, când mă transpun cu cincizeci de ani îndărj, când mă gîndesc că era de numeroasă familia noastră și cum s'a sfîș cu timpul!..

Dacă tatăl meu Ioan Thoiré ar reînvia, tare s'ar amări văzîndu-și casa fără copii

Londra	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Berlin	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Paris	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
"	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Viena		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
"		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Agio		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Giontescu**
Proprietar: **T. Liviu Albiști.**

Publicațiune.

Tragerea pentru clasa a doua a loteriei maghiare de clasă începe la 6 Decembrie și durează până la 14 Decembrie.

Reînnoirea pentru tragerea aceasta a acelor sorturi de clasă, cari n-au fost trase în clasa întâi, are să se facă pe lângă perderea ori-cărei îndreptățiri, cel mult până la 26 Noembrie, și anume exclusiv numai la colectanții însemnați pe sorturi.

Sorturile întregi, cari n-au fost trase în clasa întâi, participă și la tragerea a doua, încât o reînnoire a acestor sorturi nu e de lipsă.

Încât se vor mai afla se poate cumpăra cu 80 coroane un sort întreg, cu 8 coroane o zecime de sort, cu 4 coroane o douăzecime de sort la colectanții cunoscuți, cari dau totodată și toate informațiile dorite.

Comandele ne rugăm să se adreseze acestora (nu nouă).

Budapesta, 1 Noembrie 1895.

Direcțiunea loteriei maghiare de clasă.

Milion

1,000 000 coroane se poate câștiga în cazul cel mai norocos
la

Loteria maghiară de clasă

concesionată de stat
a cărei

Mare tragere de câștig

se va ține dela 6 până la 14 Decembrie 1895.

Sorturi:

1 întreg fl. 40.— 1 zecime fl. 4.—
1 jumătate fl. 20.— 1 douăzecime fl. 2.—

(Pentru porto se plătește 5 cr., pentru scrisoare recomandată 15 cr., pentru lista de tragere 10 cr.)

recomandă și expediază pe lângă mandat postal sau rambursă

Carl Heintze, colector principal Budapesta,
Servitenplatz 3.

Adresa telegrafică: **Lottoheintze Budapesta.**

Pentru a putea corespunde așteptărilor onoratului public de a oferi, în cas când se cumpără sorturi mai multe, șanse mai mari prin diversitatea numerilor, expediez, când se vor cumpăra cel puțin 5 sorturi (întregi, jumătate, zecimi, douăzecimi) sau mai multe, fiecare sort dintr'un număr de tot deosebit, pe lângă prețurile originale de mai sus.

[8045] 1—5

Câștiguri

1 premie	la	600.000	coroane	=	600.000	coroane
1 câștig	la	400.000	"	=	400.000	"
1 "	la	200.000	"	=	200.000	"
1 "	la	100.000	"	=	100.000	"
1 "	la	50.000	"	=	50.000	"
2 "	la	20.000	"	=	40.000	"
2 "	la	15.000	"	=	30.000	"
4 "	la	10.000	"	=	40.000	"
10 "	la	8.000	"	=	80.000	"
27 "	la	6.000	"	=	162.000	"
100 "	la	2.000	"	=	200.000	"
200 "	la	1.000	"	=	200.000	"
1150 "	la	200	"	=	230.000	"
20 000 "	la	100	"	=	2,000.000	"

21.499 Câștiguri în suma totală de 4,332.000 coroane

„FAGETANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

[1504] 51—

Direcțiunea.

Prăvălie nouă română!

Orăștie, Piața-mare Nr. 2.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că cu începutul lunii Noembrie st. v. deschid pe Piața Orăștiei o

BĂCĂNIE

sub propria mea firmă protocolată IOAN I. VULCU.

Mijloace materiale suficiente, cunoștințe teoretice și practice câștigate în decurs de mai mulți ani precum și relațiunile mele numai cu case principale de comerț, m-au pus în stare a oferi onoratului public cele mai bune mărfuri de băcănie proaspete, sub prețuri foarte moderate.

Asigurând stimatul public binevoitor în totdeauna de serviciul cel mai solid și prompt, semnez cu deosebită stimă

IOAN I. VULCU.

[2825] 7—10

Nr. 15343/895.

[3073] 1—2

Publicațiune.

Vineri, în 15 Noembrie a. o. la orele 10 a. m., se va ține în biroul ofiului silvanel oraș. în Sibiu licitațiune publică pentru tăiatul alor 100 stângini metrice lemne de foc în muntele orășenesc Șanta, cât și pentru cărățul lor în magazinul orășenesc pe anii 1896 și 1897.

Acestea se publică cu observarea, că condițiile amănunțite se pot vedea în biroul ofiului silvanel orășenesc, unde sunt a se adresa până la începerea licitațiunii verhale, și eventualele oferte în scris provăzute cu vadiul de 50 fl. v. a.

Sibiu, în 3 Noembrie 1895.

Magistratul.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de
D. COMSA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Fondat în anul 1885.

Fondat în anul 1885.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Reședința societății Orăștie (Szászváros).

Biourourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Capital social:

200.000 coroane.

Fondurile proprii ale societății:

150.000 coroane.

Institutul primește:

Depuneri spre fructificare

sub următoarele condiții:

- a) Depuneri cu anuț de 30 zile, cu 5%;
- b) „ „ „ de 90 „ cu 5 1/2%;
- c) „ făcute de biserici, școli, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permitând starea cassei, depuneri până la 1000 coroane se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse, se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri, se trimite la cerere gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face prin postă și se resolvesc fără întârziere.

[2718] 3—6

Direcțiunea.

Starea depunerilor peste 1,200.000 coroane.

Starea depunerilor peste 1,200.000 coroane.

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de cătră

F. A. KAUFFMANN,

salon de pianuri și atelier de reparaturi,
Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomaschek și Wlizek”, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare”.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit.

[2256] 22—32

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
biblioteca Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
Sibiu, strada Macelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC

IN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la bibliotecă Institutului Tipografic în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

ȘI

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

IN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.